

թեամբ փայտէ նստարաններ կը դնեն,
աս նստարաններուն վրայ մէյմէկ գա-
գաղ կան որ ընդհանրապէս խոռոչաւոր
ծառի կոճերէ է :

Դինաց երկիրը ամբաւ քաղաքական
խռովութիւն կրած է , որով օրինաւոր
իշխանութիւնը այլայլած : Խնչպէս նաև
հիմա ալ մեծ շփոթութեանց և ազմը-
կաց մէջ է , բայց չյաջողիր աս ապրա-
տամբութիւնն ալ :

Հիմա ժամանակն է որ Դինաստանն
ալ Հնդկաստանի նման բացուի Եւրո-
պացւոց , ուր որ սերունդք վկայից բուս-
ցընեն աւետարանին քարոզութիւնը :
Երեք հարիւր միլիոն բնակիցք ճախ ու
հարուստ հունձ մըն է . քրիստոնէից սըր-
տին : Խակ ընչառիրաց համար՝ առատ
բերոց երկիր է : Ը ատ գետեր կ'անց-
նին աս երկրին մէջէն , որոնց մէկը՝
խարտեաշ գետը , վեց հարիւր մղոն
տեղ կ'ընթանայ , կապտագոյն գետը չորս
հարիւր . բաց ասոնցմէ երկու հազար
հինգ հարիւր գետ կը համրուի և խիստ
շատ ալ լիձ : Երկիրը , որ ամէն դին
բարեթեր է , վասն զի սքանչելի մշակու-
թիւն կայ ամէն կողմը , բաւական է
այնչափ բիւրաւոր մարդիկ սնուցանե-
լու : Վմենէն հարուստ կլիմայից տակ
տռաջ եկած բոյսերը հոն առատ կը
բռունին , զորոնք երկար կ'ըլլայ մանրա-
մասն զուրցելու որ ըլլանք :

Դինաց երկրին մէջ պահարաց պէս
կրնան ծնողք իրենց աղջիկ զաւկընին
ծախել . երկրին օրէնքը զայս կարգելու ,
բայց տերութեան կառավարութիւնը
թոյլ կուտայ . կրնան նաև ինչուան ըս-
պաննել զիրենք , բայց ոչ երբեք կրնան
իրենց աղջկանցը օժիտ տալ . միայն ման-
չերը կրնան ժառանգ ընել իրենց ըն-
չցը :

թ Ա կ ա ն

ԲՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

Մէգ և Ամպ :

Դինան առաւատները շատ անգամ կը
տեսնենք որ չորս դինիս թանձր ծուխ
մը պատեր է , որ օդը կը պղտորէ և
թափանցկութիւնը կորսընցընել կու-
տայ , քիչ մը հեռուն եղած առարկա-
ները կը խափանէ տեսնելու , հագուստ-
նիս ու երեսնիս կը թրծէ , և ջուր կտրե-
լով կաթիլ կաթիլ մազերնուս ու մօ-
րուքնուս վրայ կը նստի : Վայ ծուխս
կ'ըսուի կէտ կամ ճառախռուլ :

Ծովեղերաց մօտ բնակողները ցա-
մաքայնոցմէ աւելի մէգ կը աեսնեն . ա-
րելը մայրը մտածին պէս օդը կը պղտո-
րի , և գիշերն որչափ առաջ կ'երթայ
մէզը կը թանձրանայ ու կը բարձրա-
նայ , այնպէս որ առաւատը քիչ մը հե-
ռու եղած առարկաները չեն տեսնուիր :
Արվարաբար , բայց ոչ միշտ , որչափ ա-
րեն հօրիզոնին վրայ կը բարձրանայ ու
կը զօրանայ , մէզը կը պատոի ու բոլո-
րովին կ'անհետանայ , բայց երեկոյեան
գէմնորեն կ'ելլէ :

Ը ատ տեղ մէզն օդոյն վարի խաւե-
րը միայն կը թանձրանայ . ուստի թէ
որ բարձր բլրան մը վրայ ելլենք , յա-
ճախ մէզէն գուրս կը գառուինք , և չոր-
ու պայծառ օդ կը ծծենք : Վայ ատեն
առջենիս գեղեցիկ տեսալրան մը կը բա-
ցուի , վերն երկինքը պարզ , վարը գաշ-
տը մէզի մէջ ընկղմած , կարծես թէ
մէզէ ծով մըն է , ուսկից վեր կ'ամբառ-
նան կղղիներու նման՝ ըերանց արեւեն
լուսաւորուած գագաթունքը :

Վէզը ծխոյ նման կ'երեւայ մեղի :
բայց թէ իրաւցընէ ծուխ է , առաջ
քանի մը խօսք ըսենք թէ ծուխն ինչ է
և ինչպէս կը ձեւանայ , ետքը տեսնենք
թէ մէզն ալ ինչ է , և ինչպէս կը ձեւա-
նայ . և այն ատեն կրնանք զասնենք մէկ
մէկու հետ Ճիշդ բաղդատել :

ՅԱՅ որ Երկայն վզով շիշ մը մէջը ջուր կրակին դնենք , կը տեսնենք որ շիշին յատակէն բազմութիւն պղպլակ ներու կը բարձրանան որ ջրոյն մակերեսոյթն հասնելով կը խորտակին : Արտադրութեամբ քիչ մը նայելէն ետե կը տեսնենք որ ջուրը կը սկսի իջնալու նուազիլ : ՞ ջրոյն երեսը , անօթին վզին մէջ և բերնէն դուրս խել մը միջոց բան չերևար . բայց անկէ անդին ծուխս կ'երեայ : Արդ այս ծուխն ուսկից կուգայ : Տարակոյս չկայ թէ անօթին մէջ եղած ջրոյն մէկ մասն է , որ անկէ վերացաւ : Ինօթին բերնին և ծուխն երեցած կիտին մէջ եղած միջոցը փչենք , կը տեսնենք որ առաջ ուր որ ծուխս չկար նէ հոն ալ ծուխս կը ձեանսայ : Այսկէ կ'իմանանք որ ջրոյն ու ծխոյն մէջ եղած միջոցն ալ ջուր կար , բայց օդոյն նման նուրբ և անտեսանելի էր : ՞ ուրն այս վիճակիս մէջ շոգի կ'ըսուի : Շոգիին վրայ փչելով , պաղ օդոյ հոսանք մը վըրան ձգեցինք , որով շոգին ծուխս դարձաւ : Աւրեմն պէտք է հաւատալ որ ջուրը կրակով օդոյ նման նուրբ ու անտեսանելի մարմին մը փոխուելով , այսինքն շոգի դառնալով , երբոր իրմէ պաղ օդոյն մէջէն կ'անցնի ծուխս կը փոխուի : Այս շունչն ալ ջուր կը բովանդակէ , անոր համար է որ երբ հայելոյ մը վրայ , մետաղէ թիթղան մը վրայ կը շնչենք նէ կը թրջի : Ամառը շնչերնիս շտեսնուիր , իսկ ձմեռը կը տեսնուի : Պատճառն ինչ է : Ա ամս զի շնչերնուս ջուրն ամառը շոգի կը մնայ ու ձմեռը ծուխս կը դառնայ :

Ինսութեան մէջ ջուրն իրեք այլ և այլ վիճակով կը գտուի : Ինչպէս կը տեսնենք աղբիւրներու ջուրը , ջրհորներու ջուրը , գետերու ջուրը յատուկ մասնաւոր ձև մը չունի , և ինչ անօթի մէջ որ լեցուի , գաւաթի , դոյլի , գաւաթին , դոյլին ձեւը կ'առնու . և անօթը կոտրելով ինքն ալ կը սփռի : Այս վիճակիս մէջ ջուրն հէղուէ է : ՅԱՅ որ ջուր ձմեռուան ցրտութեան դնենք սառ կը դառնայ ու պինդ մարմին մը կը ձեառյ , որ մընալ կը կոտրի : ՞ ուրն այս

վիճակիս մէջ հասդարաւն կ'ըսուի : Կակ օդակէրո կամ օդական կ'ըսուի ջուրը , երբ օդոյ նման նուրբ ու թափանցիկ կ'ըլլայ , և շոգի կը դառնայ : Ի՞այց թէ որ հեղուկ ջուրը տաքնալով շոգի կը դառնայ , իսկ շոգին պաղելով ինչ կը դառնայ : Տարակոյս չկայ թէ հեղուկ ջուր : Աւրեմն ծուխն ուրիշ բան չէ բայց եթէ հեղուկ ջուր :

Հիմա ուրիշ դիտողութիւն մըն ալ ընենք : Այս կտոր մը ջուրն որ քանի մը վայրկենի մէջ շիշէն վերացաւ փախաւ , որչափ տեղ որ բռներ էր , իր շոգւոյն բռնած տեղն անհամեմատ մեծ էր : Դարձեալ ծխոյն սիւնակը , շոգւոյն տարածութիւնն առանց ունենալու , շատ աւելի մեծ տեղ կը բռնէր , քան որ անօթին մէջ եղած հեղուկ ջուրը բռներ էր : Աւրեմն այն ծուխն ուրիշ բան չէ բայց եթէ հեղուկ ջուր օդոյն մէջ ցրուած :

Չատ անգամ դիտած կ'ըլլանք որ մըրկէ մը ետե երբ յորդ անձրև կուգայ , կաթիլները մանր մասունքներ կը խորտակին գետնին զարնուելով , հովով պատերուն զարնուելով ու տանիքներուն վրայ ուժով իյնալով , ու ծուխս կը ձեացընէն : ՅԱՅ որ լեռներու վրայ ելլենք , ուր ջրոց մեծամեծ սահանքներ ըլլան , կը տեսնենք որ ջուրը բարձրէն քարերու վրայ իյնալով մանր մասունքներ կը խորտակի ու թանձր ծխոյ նման կը բարձրանայ : Աւրեմն այն ծուխն ուրիշ բան չէ բայց եթէ օդոյն մէջ սրփուած ջրոյ ամենամանր կաթիլներ :

Այս դիտողութիւններս ծխոյ վրայ ամենէն առաջ Ճինէւրացի անուանի բնազնին մը ըրաւ , որ ՅԱՅ օդոր Ասիւու կ'ըսուէր :

Հիմա որ տեսանք թէ ծուխն ինչ է , և թէ ինչպէս կը ձեանսայ , անցնինք տեսնելու թէ արդեօք մէզն ալ ծուխս կրնայ ըսուիլ :

ՅԱՅ որ ջրով լեցուն այն շիշը փոխանակ կրակին դնելու , պատուհանին մէջ դնենք ու քանի մը օր հոն թողունք , կը տեսնենք որ մէջի ջուրը հետզհետէ կը պակսի , թէպէտե մօտը կրակ չկայ :

Ի՞ս զիապուածիս մէջ պէտք է ըսել որ պակսած ջուրը շոգի փոխուեր առանց կրակի միջնորդութեանը, և օդոյն մէջ ցրուեր է : Ի՞ս այսպէս պէտք է որ ըլլայ . վասն զի ջրոյն վրայ ի՞նչ որ կրակը պիտի ըներ, արեւուն տաքութիւնն ըրեր է : Ու որ այս բանս իրաւ է, պէտք է ամէն տեղ ուր ջաւր կայ նոյն պէս կատարուի . այսինքն մաս մը ջրոյ պէտք է որ շոգի փոխուի ու օդոյն մէջ ցրուի : Ի՞ս բնութեան մէջ տեղ չկայ որ ջուր ըլլայ . ի՞նչպէս են տիղմ, ձահիճ, առուակ, գետ, լիճ, և համատարած ծով : Ուրեմն ամէն տեղ ալ օդոյն մէջ շոգի պէտք է որ գտուի : Ի՞ս այս բանս ստուգելն ամենադիւրին է : Ի՞մառ կը տեսնենք որ պաղ ջրով լեցուն շիշի մը կողերը կը քրտնին կամ թէ խոնաւութեան մաշկ մը կը կապեն, որ քիչ մը ատենէն հաստընալով ու կաթիլներ բաժնուելով վար կը վազէ : Խոնաւութեան այն մաշկը ուրիշ բան չէր բայց եթէ ջուր էր, որ օդոյն մէջն էր առանց երենալու, այսինքն շոգիի վիճակ ունէր, և պաղ ջրով լեցուն շիշին շօշափուելով հեղուկ դարձաւ : ( ) ըրուան ամենէն տաք ժամերուն մեծ քանակութեամբ ջրեղին շոգի կ'անցնի օդոյն մէջ, իսկ երբոր բարեխառնութիւնն իջնայ պէտք է որ այն շոգիին մաս մը հեղուկ փոխուի . և թէ որ հեղուկ փոխուած շոգւոյն քանակութիւնը շատ ըլլայ, պէտք է ծուխ տեսնուի . և այս ծուխս է մէգը : Ուստի մէգն ուրիշ բան չէ բայց եթէ օդոյն մէջ ցրուած մանր կաթիլներ ջրոյ :

Ո՞նչե հոս ըսածներէս կը տեսնուի առանց դժուարութեան թէ երբ տեղոյ մը օդոյն մէջ եղած շոգին ու նոր գոյացած շոգին մէկտեղ այնչափ շատ ըլլան որ նոյն տեղոյն բարեխառնութիւնը չկարենայ զանոնք կատարեալ շոգւոյ վիճակի մէջ պահելու, մէգ կ'ըլլայ : Ի՞ռացած ջրէն մէգ կը բարձրանայ, վասն զի շոգին ջրէն վերանալով մեծագոյն խտութեամբ զոր կրնայ ունենալ եռացման բարեխառնութեամբ, օդոյն մէջ կ'անցնի, ուր բարեխառնու-

թիւնը շատ վար է : Հայտնի է որ այս մէգը այնչափ աւելի թանձր կ'ըլլայ, որչափ աւելի օդը ցուրտ ու խոնաւ ըլլայ . թէ որ օդը արդէն խոնաւութեամբ յագեալ ըլլայ, պէտք է բոլոր այն նոր շոգին, կամ նոյնչափ շոգի ըստ մասին նոր և շատ մասին արդէն եղածէն, տեսանելի ըլլան : Ի՞նան թէ որ օդը պարզ ըլլայ, բայց խոնաւ, առաւօտանց կանուխ թաց երկիրներու վրայ, լճերու վրայ, գետերու վրայ մէգ կ'ըլլայ . վասն զի գիշերը ջրերն աւելի նուազ կը պաղին քան թէ չոր գետինն ու օդը, ուստի առաւօտն ալ ասկէ աւելի տաք են : Հանքային տաք ջրերու աղբիւրներուն վրայ, հրաբուղիներէն ոմանց բաժակներուն վրայ տեսնուած մէգը մօտ անձրեի նշան է, անոր համար չէ թէ այն աղբիւրներէն այն հրաբուղիներէն ելած շոգիները անձրեւի մօտ յորդ կ'ըլլան, հապա թէ այն ելած շոգիները յորդութեամբ տեսանելի կ'ըլլան երբ օդն աւելի խոնաւ է, և այս կերպով յայտնի նշան մը կ'ըլլան չափէ դուրս խոնաւութեան :

‘ Ախորնթաց օրինակներուն հակառակ պարագաներու մէջ ալ մէգ կը գոյանայ, այսինքն երբ օդն երկրէս աւելի տաք ըլլայ նէ . բայց պատճառը միշտ նոյն է : Լրբոր ծիւները կը սկսին հալիլ, երբ օդոյն բարեխառնութիւնն աւելի վեր է քան ջրոյն, շատ անդամ սառնապատ հեղեղներէն թանձր մէգ կը բարձրանայ . վասն զի գաղջ ու խոնաւ օդը սառուցին մօտ եղող պազած օդոյն հետ խառնուելով, չկրնար իը մէջը բովանդակած բոլոր շոգին թափանցիկ վիճակի մէջ պահել : Ի՞ս մեծ երեւութիւն ամեննեին պզտի օրինակն է երբ պաղպաղուկին ծիսելը կը տեսնենք . և ուրիշ մեկնութիւն չունին այն մէգէրը զոր տաք եղանակին մէջ մըրկալից անձրեներէ զովացեալ գետոց վրայ կը տեսնենք : Ու առաջին օրինակաց մէջ և թէ վերջիններուն՝ մէգը ցրտէ առաջ կու գայ . միայն այս է տարբերութիւնը որ առաջիններուն մէջ մէգը կը ձեանայ այն նոր շոգիէն որ ցուրտ օդոյն

մէջ կ'անցնի , իսկ երկրորդներուն մէջ մէգը կը ձեանայ արդէն օդոյն մէջ գրտնուած շոգին պաղելով :

Իմակերը մէգի կոյտեր են , որ շատ կամ նուազ խոռութեամբ օդոյն մէջ կը լուղին . ասոնք կամ երկրէս քամիով վերացած մէգ են և կամ օդոյն բարձրը անգայտացած շոգի : Հատ անգամ լեռները պատճառ են ամպերուն ձեանալուն . վասն զի երբոր քամի մը լեռներուն կողերը կը հասնի , որոնք իր ընթացքը կ'արգելուն , պէտք է իր ճամբան դէպ 'ի բարձրը փոխէ . ուրեմն օդը աւելի բարձրերը ելելով աւելի պազութիւն կը գտնէ . որով իր մէջն եղած շոգին ալ կ'անգայտանայ :

Հարաւային քամիներն օդը սօվորաբար կ'ամպոտեն , իսկ հիւսիսային քամիներն օդը կը պարզեն . վասն զի առաջիններուն բերած օդը մերինէն աւելի տաք երկրէ գալով . կը պաղի կամ չկըրնար իր շոգին կատարեալ պահել . իսկ երկրորդներուն բերած օդը մերինէն աւելի ցուրտ երկրէ գալով , կը տաքնայ և նուազ խոնաւութիւն կ'ունենայ :

Ի՞նչ կերպով որ մէգ կ'ելլէ ու մէգը կը փարատի , այսպէս ալ երկնից պարզ կիտի մը վրայ յանկարծ ամպ կ'ելլէ առանց ուրիշ կողմանէ գալու . կամ ամպն անյայտ կ'ըլլայ որ երկնից երեսը պատեր էր . այսինքն ջերմութեան նուազելով օդոյն մէջի խոնաւութիւնը կ'անգայտանայ ամպ կ'ըլլայ , և կամ ջերմութեան աճելովը օդոյն մէջի ամպն շոգի կը դառնայ ու անյայտ կ'ըլլայ :

Ինչպէս որ ըսինք մէգն ու ամպը հեղուկ ջուր են , հիմա կրնայ մէկն առարկել թէ ինչպէս կրնան ասոնք օդոյն բարձրը կենալ , մինչ հեղուկ ջուրն օդէն ծանր է : Ի՞նչ գիտնալու է որ օդոյն մէջ դէպ 'ի վեր մղմունքներ կան , որ վերաբէջ հոսանք կ'ըսուին , որոնք այն ծանր մարմինները վեր կը բռնեն որ վար չգան : Այս է պատճառը որ նոյն իսկ ջրէն ծանր ուրիշ շատ մարմիններ , ինչպէս են փոշի , աւազ և մոխիր ու հրաբուղիններէն դուրս կը նետուին , օդոյն մէջ կը վերանան , և երկար ատեն

հոն կը մնան , ինչուան շատ բարձրերը :

Ո՞եգի վրայ մինչև հիմա ըսածնիս տեսնենք թէ ինչ օգուա քաղել կու տայ մեզի , և քննենք թէ ինչ շարիք և ինչ բարիք կրնայ բերել մէգը հնձոց և մեր մարմնոյն , որպէս զի կարենանք անով օգտակար կանոններ հանել թէ երկրագործութեան և թէ մեր առողջութեան պահանութեանը :

Ուրեմն բուսոց նկատմամբ , մէգն երկու կերպով անոնց վրայ կ'ազգէ . մէյմը անոնց ջուր մատակարարելով , մէյմըն ալ լոյսն ու տաքութիւնն արգիլելով : Ինչպէս ցօղն ու ինչպէս անձրեւը , մէգը մեծապէս կը կազդուրէ զբոյսերը , որոնց սննդարար հիւթերը պակսեր են երկար ցամաքութենէ . ու ինչպէս ամպերը , մէգն ալ կրնայ պաշտպանել զանոնք արեւուն այրող ճառագայթներէն , որոնք երկար ժամանակ բուսոց ոգիքը քաղեր են : Հարունակ մէգերուն բուսոց տուած վնասն հաւասար է անընդհատ հատ անձրեւաց ու երկար ժամանակ ամպամած օդոյն վնասուցը : Հյորեններուն ու պաղոց հասուննալը կ'ուշանայ ու անկատար կ'ըլլայ . խոտերն ու կանաչեղինները ջրոտ կ'ըլլան , անհամ և քիչ սննդարար . թթենոյն տերեն ալ կակուղ կ'ըլլայ և վնասակար շերամի որդերուն : Ի՞նչ որ մէգերն երկար ժամանակ չտիրեն , և մասնաւորապէս թէ որ օրուան գեղեցիկ ժամերուն օդը չպղտորեն , և ոչ ինչուան հնձոց ժամանակ երկարաձգեն նէ , ամէն բոյս չեն վնասուիր :

Իսկ մեր մարմնոյն նկատմամբ , մէգը միշտ վնասակար է . և այս բանս յայտնապէս կը տեսնենք ճախճախուտ տեղուանք ու ձորերու մէջ բնակողներուն վրայ : Հոն տիրող հիւանդութիւններն են եռօրեայ , քառօրեայ տենդ , յօդացաւութիւն , իջուածք , ատամնացաւութիւն , ժամանակէ առաջ ակռաներու ու մազերու թափիլը , կանուխ ծերութիւն ու կենաց կարծութիւն : Այն պիսի երկիրներու մէջ ընելիք գլխաւոր զգուշաւորութիւններն են մարմնոյն վըրայէն ֆլանէլ հագնիլ , արեւը մտնելէն

առաջ շուտ տուն քաշուիլ, և առաւօտանց տնեն դուրս չելել մինչեւ որ արեն աղէկ մը բարձրացած չըլլայ, և երբոր բարեխաւնութիւնը կը սկսի իջնել՝ կրակ վառել ու դռները դոց պահել: Այս կամ պիսի զգուշութիւններ պէտք է ընել երբ աշուն ու գարուն կը մըտնենք, վասն զի այն ատեններն ընդհանրապէս մէգերը կը սկսին տեսնուիլ, և երբեմն թէ և չտեսնուին ալ նէ, 'ի վերայ այսր ամենայնի օդոյն մէջ միշտ քանակութիւն մը ջրոյ կայ որ հեղուկ վիճակ դառնալով կը նստի այն ամէն բանի վրայ որոնց որ կը դպչի:

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Մեծ մարդկանց տկարուրիւնները :

Հանձարաւոր ու անուանի մարդիկ՝ շատ անգամ իրենց զանազան տկարութիւններով չէ թէ միայն հասարակ մարդկանց կը մօտենան, այլ նաև երբեմն անոնցմէ անդին ալ կ'անցնին իրենց զարմանալի ու անպատճառ հակարութեամբքը, տկարութեամբք և աւելորդապաշտութեամբք:

Հուլիսս Անսար կայծակէն կը վախնար, և զինքը պաշտպանելու համար գլուխը դաքնիկ պսակ կը դնէր:

Վիհրդատ երազներու կը հաւտար, և խիստ կը տագնապէր երբոր տեսած երազին ձախորդ մեկնութիւն լսէր:

Լատիսլաւ, Լեհաց թագաւորը՝ խընձոր մը տեսնելու որ ըլլար կը շփոթէր:

Լրաստոս՝ թէ որ ծովու ձուկի հոտառնէր, դողդըզալ կը սկսէր:

Տալքերէ մարածախտը կարգէ դուրս վախ մը ունէր խոզերէն:

Վզալիձէր իտալացի անուանի բանասէրը չէր կրնար ջրկոտեմի վրայ նայիլ առանց մեծ դող մը զգալու:

Տէքոն Պիրահէ հռչակաւոր աստղաբաշխը ոտքերուն ոյժը կը կորսնցընէր թէ որ նապաստակ մը տեսնէր:

Լամոդ գաղղիացին բոլորովին ինք զինքը կը կորսընցընէր թէ որ որոտման կամ սաստիկ հովի ձայն լսէր. Նոյն ակս չէր կրնար որ և իցէ երաժշտական գործիքի ձայնը մոտիկ ընել:

Պիէլ ու թետասներորդ դարուն իմաստասիրաց պարագլուխը՝ սաստիկ ցնցում մը կը զգար երբոր ծորակէ վազած ջրին ձայնը լսէր:

Հոպպէս հելուետիացին գիշերները չէր կրնար առանց ձրագի կենալ. Ես տուծոյ ամեննեին չհաւտալ կը ձեացընէր, և սատանաներէն կը վախէր:

Հենրիկոս Գ Պաղղիոյ թագաւորը երեսին գոյնը կը կորսընցընէր թէ որ կատու մը տեսնէր:

Կատարինէ ԱՌէտիչի՝ Փլորենտիոյ իմաստասէր և հմուտ իշխանուհին՝ աստեղագիտաց կը հաւատար:

Յակոբ Բ Ենգղիոյ թագաւորը, չէր կրնար մերկ սուր մը տեսնել առանց կարգէ դուրս ահաբեկութեան:

Լուդովիկոս ԺԴ չէր կրնար առանց այլայլութեան Աէն-Ֆընիի զանգակատան վրայ նայիլ:

Դամետիանոս՝ Հռովմայ վայրագ և անգութ կայսրը՝ երազի կը հաւտար:

Վարկոս Եւրեղիոս կայսերաց մէջ իմաստասիրութեամբը և զիտութեամբ նշանաւորը, նոյն տկարութիւնը ունէր:

Առկրատ թէպէտ կը ճանչնար Ես տուծոյ միութիւնը՝ բայց մահուընէն առաջ հրամայեց որ Եսկղեպիոսի աքաղաղ մը զոհէն:

Աիլա օձ մը տեսնելով որ կը ցատքը ու ան սեղանին քով ուր որ աստուածոց զոհ կը մատուցանէր, որոշեց որ աս պիտի ըլլայ յարմարագոյն միջոց Ամմիացւոց դէմ պատերազմնելու:

Կարոլոս Ե թագաւորը կը կարծէր որ 1556ին տեսնուած զիսաւորին վրայ տեսակ մը նշան կ'երենայ որ կ'իմացընէր իրեն թէ նոյն տարին պիտի մեռնի:

Պէտքն ամէն անգամ որ լուսի խաւարում կ'ըլլար, մեծ վախի մէջ կ'իյնար: